

369

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 lutego 2009 r.

w sprawie szczegółowych warunków technicznych urządzeń wchodzących w skład środków technicznych w systemie dozoru elektronicznego, a także sposobu organizowania tych urządzeń w system oraz sposobu przekazywania danych wewnątrz tego systemu

Na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z 2008 r. Nr 172, poz. 1069 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki techniczne urządzeń wchodzących w skład środków technicznych niezbędnych do kontroli wykonywania przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, jak również obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby;
- 2) sposób organizowania tych urządzeń w system informatyczny;
- 3) sposób przekazywania danych wewnątrz systemu informatycznego.

§ 2. Określenia użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) dane — informacje zapisane w formie elektronicznej dotyczące pozostawania przez skazanych we wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, jak również powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zbliżania się do określonej osoby, za zgodą tej osoby, w tym dane osobowe skazanych;
- 2) miejsce monitorowania — miejsce stałego pobytu skazanego lub inne miejsce wskazane przez sąd penitencjarny w postanowieniu o zezwoleniu na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, a także miejsce, którego dotyczy nałożony na skazanego obowiązek powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach;
- 3) terminal sędziego penitencjarnego lub sądowego kuratora zawodowego — komputer osobisty używany przez sędziego penitencjarnego lub sądowego kuratora zawodowego, wyposażony w oprogramowanie umożliwiające odczyt i zapis danych w systemie informatycznym używanym do wykonywania kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego.

§ 3. 1. Środki techniczne oprócz spełnienia wymagań zasadniczych określonych w art. 153 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U.

Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.¹⁾) oraz zapewniania funkcjonowania systemu zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.²⁾) powinny zapewniać komunikację bezprzewodową:

- 1) między nadajnikiem a stacjonarnym urządzeniem monitorującym w typowym środowisku mieszkalnym; pożądany maksymalny zasięg urządzenia — do 200 m;
- 2) między nadajnikiem a przenośnym urządzeniem monitorującym w terenie otwartym i zabudowanym, w zabudowie wielkomiejscowej, w środkach komunikacji publicznej oraz w typowych występujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, halach sportowych i na stadionach piłkarskich, na całym terenie tych obiektów; zasięg powinien być regulowany — w promieniu do 200 ± 20 m.

2. Przekazywanie danych powinno odbywać się przez wymianę danych elektronicznych (EDI), w sposób zapewniający bezpieczeństwo i poufność tych danych, zgodnie z Umową w sprawie europejskiego modelu wymiany danych elektronicznych³⁾.

§ 4. Nadajnik powinien:

- 1) mieć indywidualne, jednoznaczne, widoczne oznaczenie oraz wysyłać sygnał radiowy umożliwiający jego identyfikację przez każde stacjonarne urządzenie monitorujące i przez każde przenośne urządzenie monitorujące;
- 2) sygnalizować każdy przypadek, gdy przy nim manipulowano, w tym przede wszystkim gdy usunięto go z miejsca, w którym został umieszczony, lub otwarto jego obudowę, a także wyczerpanie się jego wewnętrznego źródła zasilania.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 11, poz. 59 i Nr 18, poz. 97.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238.

³⁾ Umowa w sprawie europejskiego modelu EDI została opisana w art. 1 zalecenia Komisji Europejskiej z dnia 19 października 1994 r. nr 1994/820/WE odnoszącego się do aspektów prawnych elektronicznej wymiany danych (Dz. Urz. UE L 338 z 28.12.1994, str. 98).

§ 5. Stacjonarne urządzenie monitorujące powinno:

- 1) mieć indywidualne, jednoznaczne, widoczne oznaczenie oraz odbierać sygnały radiowe umożliwiające identyfikację nadajnika pozostającego w jego zasięgu monitorowania, a także zapisywać zdarzenia podlegające rejestracji;
- 2) umożliwiać regulację zasięgu monitorowania w sposób zapewniający ograniczenie tego zasięgu ściśle do miejsca monitorowania;
- 3) identyfikować każdy nadajnik pozostający w jego zasięgu monitorowania oraz rejestrować każdy przypadek, gdy manipulowano przy tym urządzeniu lub przy nadajniku pozostającym w jego zasięgu monitorowania, a także zapisywać wszelkie inne zdarzenia podlegające rejestracji; zapisy dotyczące zdarzeń podlegających rejestracji powinny być przechowywane w pamięci stacjonarnego urządzenia monitorującego przez co najmniej 72 godziny; czas stosowany przez stacjonarne urządzenie monitorujące powinien być zsynchronizowany z czasem stosowanym przez centralę monitorowania;
- 4) być wyposażone w pamięć zdolną przyjmować i przechowywać informacje przesyłane za pośrednictwem publicznej sieci teleinformatycznej przez upoważniony podmiot dozorujący;
- 5) być wyposażone w interfejs umożliwiający odczyt i przekazanie danych dotyczących zdarzeń podlegających rejestracji, a także sygnałów o odczytaniu wiadomości, do centrali monitorowania również wtedy, gdy w miejscu monitorowania nie ma, na stałe lub czasowo, dostępu do jakiegokolwiek publicznej sieci teleinformatycznej;
- 6) przekazywać w czasie rzeczywistym dane dotyczące zdarzeń podlegających rejestracji, a także sygnały o odczytaniu wiadomości, do centrali monitorowania za pośrednictwem publicznej sieci teleinformatycznej, w tym przede wszystkim publicznej sieci telefonicznej (stacjonarnej lub ruchomej).

§ 6. Przenośne urządzenie monitorujące powinno:

- 1) mieć indywidualne, jednoznaczne, widoczne oznaczenie oraz odbierać sygnały radiowe umożliwiające identyfikację nadajnika pozostającego w jego zasięgu monitorowania, a także zapisywać zdarzenia podlegające rejestracji;
- 2) umożliwiać regulację zasięgu monitorowania przenośnego urządzenia monitorującego w celu dostosowania go do warunków określonych przez sąd penitencjarny w orzeczeniu o zastosowaniu wobec skazanego zakazu zbliżania się do określonej osoby, za zgodą tej osoby, lub obowiązku przebywania we wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie zgodnie z wymaganiami wskazanymi w § 3 ust. 1;
- 3) mieć rozmiary i wagę umożliwiające łatwe przenoszenie go w kieszeni, przy pasku lub w torbie podręcznej;

- 4) identyfikować każdy nadajnik pozostający w jego zasięgu monitorowania oraz rejestrować każdy przypadek, gdy przy tym nadajniku manipulowano, a także zapisywać wszelkie inne zdarzenia podlegające rejestracji;
- 5) przechowywać w pamięci zapisy dotyczące zdarzeń podlegających rejestracji przez co najmniej 24 godziny;
- 6) automatycznie synchronizować stosowany przez siebie czas z czasem stosowanym przez centralę monitorowania;
- 7) przechowywać w pamięci wszelkie zgromadzone dane w przypadku wyczerpania się jego wewnętrznego źródła zasilania;
- 8) sygnalizować za pomocą dźwięku i światła pojawienie się nadajnika w jego zasięgu monitorowania;
- 9) być wyposażone w interfejs umożliwiający odczyt i przekazanie danych dotyczących zdarzeń podlegających rejestracji, a także sygnałów o odczytaniu wiadomości do centrali monitorowania za pośrednictwem publicznej sieci teleinformatycznej.

§ 7. 1. Centrala monitorowania powinna być obsługiwana przez system informatyczny służący do rejestrowania, gromadzenia, przetwarzania, odtwarzania, przechowywania, zabezpieczenia i przekazywania uprawnionym organom informacji odnoszących się do przestrzegania przez skazanego obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie.

2. Do zabezpieczenia danych osobowych zgromadzonych w centrali monitorowania stosuje się przepisy o ochronie danych osobowych wydanych na podstawie art. 39a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

3. Dopuszcza się funkcjonowanie jednej lub kilku centrali monitorowania, każdej dla osobnego obszaru wydzielonego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. System informatyczny centrali monitorowania powinien:

- 1) przyjmować, w drodze elektronicznej transmisji danych w czasie rzeczywistym, dane dotyczące zdarzeń podlegających rejestracji, pochodzące ze stacjonarnych urządzeń monitorujących oraz przenośnych urządzeń monitorujących, które powinny być przekazywane do systemu informatycznego centrali monitorowania w czasie rzeczywistym za pośrednictwem sieci teleinformatycznej;
- 2) być wyposażony w interfejs umożliwiający przyjęcie i odczyt danych dotyczących zdarzeń podlegających rejestracji, a także sygnałów o odczytaniu wiadomości, do terminala sędziego penitencjarnego lub sądowego kuratora zawodowego również wtedy, gdy w miejscu monitorowania nie ma, na stałe lub czasowo, dostępu do sieci teleinformatycznej;
- 3) pozwalać na automatyczny odczyt danych w celu określenia, czy zapisane zdarzenie podlegające rejestracji narusza warunki określone w postanowieniu o zezwoleniu na odbycie kary pozbawienia wol-

ności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, a następnie niezwłocznie przekazywać tak uzyskaną informację o naruszeniu tych warunków do terminali sędziego penitencjarnego i sądowego kuratora zawodowego, za pośrednictwem sieci teleinformatycznej, w tym publicznej sieci teleinformatycznej, nie wyłączając publicznej sieci telefonicznej (stacjonarnej lub ruchomej), a w razie braku takiej możliwości — w inny sposób gwarantujący szybkie przekazanie informacji;

- 4) umożliwiać przesyłanie informacji do stacjonarnego urzędnika monitorującego za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej, w tym przede wszystkim publicznej sieci telefonicznej (stacjonarnej lub ruchomej).

5. Dane odnoszące się do zdarzeń podlegających rejestracji dotyczące skazanego powinny być przechowywane przez upoważniony podmiot dozoru przez okres 2 lat od chwili uzyskania określonych danych osobowych lub zarejestrowania danej informacji. Upoważniony podmiot dozoru powinien udostępnić Policji przechowywane dane w formie elektronicznej, a także oprogramowanie służące do odczytu tych danych.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *A. Czuma*